

BUTLLETÍ DEL SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA

JULIOL DE 1922

ANY III — NUM. 26

Direcció i Administració: Santa Anna, 26, 28 i 30, 1.er-BARCELONA

El SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA persegueix el major ennobliment de la funció social encomanada a la classe mèdica, defensant els interessos morals i materials dels metges residents a Catalunya, i protegint als associats i llurs famílies per medi d'Institucions de Previsió i Cooperació.

COL·LABORACIÓ

FERMESA

Sortosament s'ens apropa intensa lluita, que a l'en-
semps que palesa la necessitat d'unir-nos amb ferma
cohesió, fa que, per la seva extensió i caràcter, ager-
mani l'actuació dels metges de ciutat i la dels rurals, lo
que contribuirà a borrar els recels, fills de la deferenta
i massa individualista manera d'exercir d'uns i al-
tres. Tal és el problema que planteja el *Segur social
d'enfermetats*, ja en estudi en el Ministeri de la Go-
vernació i que, potser, ja haigi passat al de Treball.

Aquest projecte, que molt bé pot ser tingui prompte
efectivitat, per la imitació de lo que fan els nostres
veïns francesos, qui ara el discuteixen en ses cam-
bres.

Aquí, a Catalunya, s'esbossa al impuls d'una *Fede-
ració de societats de socorsos mútuos*—que potser no
totes siguin ben bé ni dels dits socorsos, molt menys
mútuos—que preveient el tom que tindrien de sofrir
entitats amb interessos creats, procuren salvar-se mo-
dificant la seva actuació al redós de la Mancomuni-
tat i de la Caixa de Pensions per a la Vellesa per
que s'anés traspasant al nou organisme el Segur
d'enfermetat, tal com a Catalunya s'ha fet en tot lo
que atany a pensió per a Vellesa amb l'esmentada
Caixa de Pensions.

El tom que pren aquesta qüestió ens fa estar molt
recelosos; s'es parlat de socórrer als malalts; es vol
abastar el problema social del socors de l'enfermetat,
i per are s'ha deixat de recó al metge, qui, amb el do-
ble caràcter de tècnic i com element indispensable de
l'assistència del malalt, n'és deixat oblidat, i si tot se-
gueix com fins are i no prenem una actitud de seré es-
tudi i conseqüents i fermes posicions, veurem com
una vegada més serem explotats econòmicament i des-
preciats com a tècnics, lo que som a temps d'evitar.

El Sindicat, que vella per tot lo que al metge es re-
fereix, s'es adreçat al Sr. President de la Mancomuni-
tat, demanant que'l Patronat del Segur social d'enfer-
metat sigui també compost per elements mèdics

el·legits per entitats mèdiques, i s'apressa per a la
celebració d'una Assemblea de del·legats que, a l'en-
semps que estudiï l'exercici del metge en les places de
lliure concurrència (quina ponència ja està nomenada),
precisi les condicions i actituds que'ls metges deuran
imposar i adoptar per a que tot i donant ample llibertat
al client per a cercar al metge que vulgui, pugui aquest
ésser justament retribuit sens sotmetre'l a arbitràries
i vexatòries inspeccions, que no més serveixen per
a justificar sous, crear antipaties i fomentar indisci-
plines.

J. MESTRE-PUIG

Què ha fet el Sindicat de Metges?

La curiositat que tant escau a l'infantesa, sol també
acompanyar a tota entitat novella; per això la pregunta
que fa de capslera, no'ns ofen, al contrari ens agrada,
perquè ens dona fe de vida. Preguntar lo que ha fet el
Sindicat de Metges, es confessar que el Sindicat exis-
teix i de la resposta ja se'n cuidaran els fets.

Del Congrés que en l'any 1919 tinguerem a Tarra-
gona 'ls Metges de Llengua Catalana, el principal
fruit podem dir que fou el constituir-se en Sindicat.
L'individualisme que es una malura del cos social
sobrevinguda sens dubte com totes les malalties, per
haver-se desordenat i desequilibrat sos principis esen-
cials, corsecava també a la classe mèdica. Fora d'alguna
societat de caràcter científic, els metges rotllavem com
volves perdudes dins la gran massa social, perquè en
èpoques de furor individualista, parlem de les masses
humanes, en lloc de parlar de pobles i d'una gran mul-
titud, no en diem una reunió de poble, sino una gran
massa, perquè amb els individus els falta sentiment
que els uneixin, interessos que els atreguin; organis-
me que els concertí i cap que els dirigeixi. I els metges
empressonats dintre l'individualisme sistemàtic, per-

diem cada dia aquella força fecundant, expansiva i mutuament consoladora, que abans escalfava a tots els membres de la mateixa classe. Restituir a la classe mèdica aquella posició convenient que la experiència i la raó ensenyen ser-li condició de vida; resucitar totes nostres energies esmortuïdes pel raquitisme moral que se'n s'filtrara, encendrer la discreta caritat que ablaní nostres relacions mutues, fortificar el nostre esperit per presentar-nos amb el prestigiós respecte que fa de nostre carrera un sacerdocí, és la raó de nostre Sindicat.

Aquesta influència ja es deixa sentir ben potent a Barcelona, on el Sindicat té un bonic estol de socis, distribuïts per circumscripcions i agrupats per especialitats, quin treball verament gigantec s'ha de remerciar a la Junta Directiva, que ho emprengué amb lloable energia.

Per fer penetrar més dolçament en la consciència de quiscun el sentiment social, no perdem de vista ni al company malalt i invàlid, ni a la vídua i orfes desamparats procurant-les amb la Mutualitat Mèdica, un socors que els alleugeresqui la penúria de la desgràcia. Per donar vitalitat a la Mutual hi ha en estudi una pila de projectes, un d'ells i que podria donar un gran rendiment, és la creació d'uns segells que acompanyarien a cada alta i baixa que el metge estingui de sos malalts.

Allunyats de la política que avuy per avuy podem dir que quasibé no serveix per a res pràctic a lo menys per lo que atany als interessos mèdics i perquè estem convençuts que la societat té una malaltia més fonda que no pas la política i la té escampada per tots els seus diversos sectors, podem dir que té sos puntals desllurigats; que no pot sostenir-se perquè li falta l'interna energia i compenetració de tots sos elements; volguen dir amb això, que forçosament havem de buscar nostre millorament i salvació en nosaltres mateixos, en la força creadora de nostre Sindicat.

Així que anava augmentant el nombre d'associats intensificant sa vida, acudim als poders públics en demanda de millores; s'obtingué rebaixa en l'impost d'inquilinat i de cèdules i la major remuneració d'honoraris en corporacions i societats. En raonada instància firmada pels quatre Presidents dels Col·legis de Catalunya i per nostre digníssim President Dr. Puig i Sais es demanà al Ministre de Gràcia i Justícia que el curanderisme verdadera plaga social, sigui tingut en el Codic com a verdader delictes y no com a senzilla falta, com en l'actualitat. Nostre Vicepresident Sr. Rosell anà a Madrid expresament per presentar i recomanar dita instància. Hi ha en estudi la creació d'un carnet d'identitat del metge, que ens estalviaria a voltes gran feina per a justificar nostre personalitat. ¿No és vergonyós que essent col·legiats i pagant la contribució corresponent (*y con casa abierta*) tinguem que recórrer a qualche *casa de comercio* per acreditar nostre personalitat. Coses de l'Espanya rutinària que havem de desterrar. Conegut es de tothom el gran nombre de dispensaris gratuïts que funcionen a Barcelona. El Sindicat desitja que el treball del company sigui

sempre renumerat; com a particular, ja té per desgràcia prou mitjans de fer caritat, perquè sa professió el posi sempre de cara al pobre desvalgut.

En el terreny deontològic delicadíssim de per sí, a causa de la diversitat d'interessos a tractar molt s'ha fet; are cridant al ordre a algun company poc escrupulós en ses procediments, are llimant aspereses entre aquests, sempre per això i en honra a la veritat sigui dita, per causes que ben sospesades y agarvellades, no tenien altre importància que la nascuda de la fantasia dels que rodejan al metge que obrant aquest més amb el cor que amb el cap, es deixa fàcilment influenciar en ses determinacions. I per això és bo cridar l'atenció de tots els companys que abans de donar crèdit a cap manifestació d'altre company vegin i escoltin amb aquest.

Nostra acció benafactora també volem irradiar-la al cos social. Hi ha a Barcelona un fabulós nombre de segrestaments provocats. S'acudí al Sr. Governador, qui amb bon zel se feu càrrec de nostra justa demanda, posant remei tot seguit a la llaga; coneixem sa actuació en aquest sentit, i de persistir, gran millora s'hi notaria.

Per últim, tenim en projecte la construcció del Casal del Metge, gresol de fusió de totes nostres ansies, amor i esperances, tant pels companys de dintre la capital, com pels de fora.

Com se pot veure, la feina de la Secció de Barcelona fou intensa i variada, i tant com ha fet, li resta molt més a fer. Deixar en silenci son intens treball, seria desconèixer la realitat i pecar d'incorrectes i de desagradats. Als digníssims companys de Junta que en Abril últim cesaren en sos càrrecs, no podem menys que dedicar-los'hi un carinyós record, amarat amb dolça i justa lloança. Foren aquests el Dr. Pons i Freixas, actiu i prestigiós President, que secundat pels enjusiastes i celosos companys senyors Rosell, Moll, González Mora, Garcia Torruel, Parés, Santiñà i incansable Secretari senyor Abelló, estudiaren a fons totes les qüestions que's presentaren, resolvent-les sempre amb la més completa harmonia i més justa de mires. Son treball fou prou gran i meritori, que ben prompte conquerí el respecte i admiració de tots, desveillant en tal forma al cos mèdic barceloní, que mantes reunions se convocaren en son local, donaren palesa gran de l'entusiasme regnant. D'una pila d'anys el Col·legi de Metges no havia pogut celebrar Junta General per l'apatia, ja crònica, entre els metges, i degut al desenrotllament del Sindicat, ja s'han celebrat dues Juntes, per cert molt concorregudes, discutint i estudiant en elles, tot lo que pugui afeciar a la vida col·lectiva mèdica.

Nostra Secció compta avui amb uns 700 associats, no dubtant que, a mida que's vagin coneixent els seus fruits, aniran els companys que falten a engroixir les llistes del Sindicat, aportant son valios concurs i no pot conceptuar-se llunyà el dia que tots els metges voldran aixoplugar-se sota el protector mantell de nostra germanívola associació, i tots junts podrem rebullir amb coratge tot lo que signifiqui destorp o entrevanc per la marxa esplendorosa de la gran família mèdica.

que per sa vida de constant abnegació i sacrifici, té dret a ocupar un lloc preeminent dintre la Societat.

Per sort, l'horitzó cada jorn esdevé més clar per anar conquerint nous triomfs. Sa actuació, a la vegada que tenderà sempre a proporcionar la major quantitat possible de benestà, tampoc tindrà cap repar en ofegar amb estrepitosa apretada entre sas dures maelles al mal company que, per indòmita incorrecció en sos procediments, volgués persistir molestant i denigrant a la classe.

I. FERRER PRAT

Padró de morosos

En compliment de l'acord pres en la reunió de la J. M., celebrada el dia 15 de Febrer de 1922 i seguint les línies generals marcades en la ponència del company Parés, que foren acceptades per dita J. M., la Secció Comarcal de Barcelona va a procedir a la confecció del padró de morosos.

Perquè aquest padró no pugui servir com a mitjà de petites vendanges personals, sinó que sigui informat pel màxim sentit de justícia, serà confeccionat seguint els tràmits següents:

1.er El company a qui indegudament deixin d'abonar-li honoraris que ell cregui justificats, enviarà una denúncia al S. M. C. (Sec. Barna.).

2.^{on} Per l'oficina de la S. serà cridat el deutor, a fi que aboní la quantitat deguda, o exposi les raons per què deixa de fer-ho.

3.er Si el deutor es nega a dit pagament, o les raons que exposa, a judici de la J. C. són inacceptables, serà inclòs en el padró de morosos, comunicant-se tota determinació al company perjudicat.

El padró de morosos, en el qual constarà el nom i cognoms del cap de família i el domicili que habita, serà enviat mensualment a tots els companys de Barcelona, incloent-li totes les certificacions (altes, baixes, canvis de domicili) de què la J. C. n'hagi esment.

El criteri de la J. C. en procedir a la confecció del padró de morosos, no és el de fer recaure sobre el públic, que sempre que necessita al metge, és que té maelles, un càstic, sinó que la finalitat és més modesta i innegablement justa en tots els casos; aquesta finalitat consisteix en que el metge que sigui cridat a assistir un malalt a casa d'un morós, sap bé a què aténir-se: si ell no vol ésser víctima d'un engany, com ho fou son company que el precedí en l'assistència professional d'aquella família, té la fàcil solució d'exigir els honoraris per visites.

En acabar aquestes ratlles, explicatives del nostre propòsit, no podem deixar d'insistir prop dels companys perquè posin ells una mica d'esforç enviant sempre que es trobin davant d'un morós, la denúncia corresponent. Les millors iniciatives fracassen i fracassaran si la classe es mostra indiferent.

ABELLÓ
Secretari

La lliure concurrència mèdica a Lleida

En la darrera Assemblea de Delegats que el SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA celebrà a Barcelona, quedà definitivament arranjada la limitació dels Partits Mèdics en els nuclis on la població no arribi a deu mil habitants, però essent forçosa la implantació de la lliure concurrència mèdica en les poblacions de deu mil habitants o més quedà plantejada una qüestió de tan transcendental importància, que fou acordat unànimement dedicar-hi una Assemblea extraordinària amb el fi que tots els metges de Catalunya i especialment els de les poblacions interessades, fessin oir llur veu, aportant idees, donant solucions viables i cercant entre tots, els mitjans per a regularitzar l'exercici professional, evitant ruinoses competències econòmiques, rivalitats personals, envegetes i misèries indignes de persones ben educades, que trepitjant l'honorabilitat del títol acadèmic, es firen els trastos pel cap i treuen els drapets al sol, posant-se com a donetes, al nivell de les verduleres i xafarderes del barri.

Precisament a Lleida—i trist és confessar-ho—la causa fonamental del mal concepte en què generalment es té al metge i menyspreu amb què arreu se'l tracta, és aquesta desavinença i recel mutu que crea capelletes amb desconfiança entre uns i altres, situació que les lluites entre sindicats i no sindicats, ha vingut a agreujar més encara, cobrant-se per aital motiu les iguals, consultes i visites, a preus irrisoris, la qual cosa ha ocasionat fatalment pactes secrets i trafiqueigs inconfessables, car la migradesa dels honoraris no permetia viure a alguns metges, amb el decòrum requerit en un home de carrera. En contraposició a aquest criteri tan equivocat, els *curanderos*, herbolaris, xarlatans i altres paràsits de la professió mèdica, han anat augmentant llur *clientela* de il·lusos, fanàtics, imbecils o desenganyats dels metges, per haver perdut la fe en ells en trobar alguna vegada al *sacerdot* convertit en *mercader* que negociava amb llur salut i pot ser amb llur pròpia vida.

Cóm acabar amb aquest estat de coses? Sols hi ha un camí possible, la UNIO. Diem-ne Col·legi, Sindicat, Federació, Mutualitat, Associació, el nom no fa la cosa i ço que cal és que TOTS, absolutament tots els metges de la Capital, apoiats pels dels pobles i protegits per les col·lectivitats mèdiques, aprovem de comú acord unes bases reguladores de l'exercici professional, castigant severament als mals companys i perseguint als intrusos, amb els mitjans que les lleis ens donen.

Precisament en aquests moments, s'està debatent en la veïna nació francesa, tan transcendental qüestió i primerament un Sindicat, després la Unió de Sindicats Mèdics, han adoptat el «Sistema lyonès» que donarà molt joc i motivarà la intervenció de les Altes Cambres i dels governants. Basant-nos en l'esmentat sistema,

heu's aquí com podríem regularitzar l'exercici de la medicina en les poblacions de lliure concurrència:

1.er Abolir paulatinament i per tots els mitjans, els denigrants contractes individuals o familiars d'igualta, pactes de fam que ens posen a mercè de les imperfinències i volubilitats de la clientela, com a servils criats retribuïts amb sous miserables.

Per a arribar a aquesta abolició gradual, es cobraran *cada mes, les quotes mínimes d'UNA PESSETA PER PERSONA, o CINC PESSETES PER FAMÍLIA*, disfrutant solament de la igualta, els individus detallats en el corresponent contracte, que resideixin en el domicili del cap de família, quedant exclosos els que per qualsevulla causa estiguin fora i les persones estranyes a la casa.

Aquest abonament donarà tan sols dret a una visita diària i a l'hora que el metge tingui assenyalada, veient-se obligats a anar al despatx d'aquest en les hores ordinàries de consulta, aquells malalts que no facin llit i no els sigui impossible de traslladar-se.

Les visites suplicades i de nit, els serveis de cirurgia i especialitats, anàlisis clínics, injeccions, documents professionals, juntes facultatives i en general tots els treballs que requereixin instrumental o aparells, seran considerats com a *serveis extraordinaris* i caldrà pagar-los a part, segons les corresponents tarifes. El preu d'aquests extraordinaris així com les visites o consultes per als *no igualats* no podrà baixar de TRES PESSETES com a mínim, per cada servei.

2.^{on} Els contractes col·lectius amb Companyies, Mutualitats, Corporacions, Enfitats, Germandats, etc., els regularà el Col·legi, Federació o Sindicat de Metges, establint les condicions i permetent al malalt la lliure elecció del metge, assegurant-li la independència necessària, mitjançant al TIQUET MODERADOR.

D'aquesta manera, els clients que volguessin un segur per malaltia, amb assistència mèdica i altres aventatges, pagarien directament a les Societats asseguradores, les quotes mensuals que tinguessin assignades, cuidant-se l'Estat, Diputació, Mancomunitat o Municipi, de l'assistència als indigents.

Aquestes entitats asseguradores, faran per als seus associats, uns *tiquets* el valor nominal dels quals de tres o cinc pessetes, serà pagat per ells, sols parcialment (la meitat, terç o quint). Tots els socis de les entitats que acceptin aquestes condicions, podran elegir lliurement per a assistir-los en llurs malalties, al metge que vulguin de la llista que se'ls haurà entregat, on hi constaran els noms, adreça i especialitat a què es dediquen, dels metges que accedeixin a firmar al contracte col·lectiu.

Per cada visita o consulta, caldrà entregar un tiquet que el metge guardarà per a liquidar-les amb les Societats respectives, en finalitzar el trimestre, mitjançant la intervenció del Sindicat o Col·legi.

Per les visites nocturnes o d'urgència, així com per tots els serveis extraordinaris i juntes facultatives, al soci pagarà el suplement en metàl·lic, segons les tari-

fes establertes de comú acord entre les col·lectivitats mèdiques i mutualistes.

Per a resoldre els conflictes sorgits entre metge i associat respecte al pagament d'honoraris i atendre tota mena de reclamacions, es nomenarà una Comissió Mixta, el fallo de la qual serà inapel·lable.

Així poden acabar se d'una vegada, els abusos de visites o consultes, cada una d'elles obliga al soci a pagar-ne una part, a més de la quota mensual.

Demés, no cal tenir metges inspectors per a corregir aquests abusos; solament paguen al metge pels treballs realitzats i converteixen al TIQUET MODERADOR, en una font considerable d'ingressos per a tenir sempre capitals sobrants en llurs caixes.

Dr. R. ARQUÉS

Lleida, Juny de 1922.

De Re Mutualista

Siguem previsors. — Tinguem disciplina

VI

La màxima economia de cada metge mutualista, està en raó directa de l'acumulació de Capital en Fons Mixte.

És obligació sagrada i ineludible de tot metge mutualista, procurar incessablement el màxim augment del Capital del Fons Mixte.

No són els *anuncis* estudiats en el BUTLLETÍ n.º 24, ni els demés recursos extraordinaris parlats en números anteriors, els únics que al meu entendre podrien aconseguir la disminució o supressió de les quotes per derrama en les dues seccions d'Invalidesa i Vida de la *Mutua Médica*.

N'hi han d'altres que els hi serien bons coadjunts, d'alguns dels quals tractaré avui somerament i amb propòsit de tancar la sèrie, per a no abusar de l'hospitalitat del periòdic, ni de la paciència dels llegidors. Ademés, convé també no agotar el tema, deixant la porta oberta a la iniciativa dels companys.

Sols em referiré als *informes i dictàmens mèdics i a les subvencions*.

Els primers, considerats com a element rentístic, són importants per la gran freqüència del seu ús; ja que, no sols els veiem produir-se instats per jutges, tribunals i autoritats administratives, per apreciar la genuïna significació de certs fets, i l'equànim aplicació de determinades lleis i reglaments, sinó pels particulars que, atents al seu negoci, fan circular a diari, per tot arréu i amb gran profusió, prospectes replets d'informes d'Acadèmies, de metges i fins de «soi disant» de malalts, cantant les excel·lències curatives de les especialitats terapèutiques i aigües medicinals, que

dits prospectes anuncien. I no sols per això, sinó perquè essent documents extensos i complicats, les sintètiques conclusions dels quals requereixen la prèvia exposició i glosa dels fets i símptomes observats, forçosament deuen ésser esplèndidament remunerats, més que altres més simples en els que sols s'afirma un fet prescindint de deduccions.

Per aquestes raons fonamentals, convé, doncs, a la *Mutual*, aprofitar aquest medi de renda, tan més, quant a les qualitats de digne i honorós d'aquest procedir, s'hi afegeix la virtut moral de no ferir susceptibilitats de ningú, ni llastimar interessos de cap company, ja que és perfectament compatible l'actuació conjunta de tots, des de la particular esfera de cadascú.

Però, per a fruir de l'èxit, és precís que la *Mutual* no esperi passivament a ésser sol·licitada, sinó que constantment i per tots els mitjans, pregoni els seus serveis informadors, amb la seguretat de que, per la seva vàlua, seran àvidament sol·licitats, per ésser, no l'expressió d'un criteri particular, sinó la suma d'una plural opinió concretada després de prèvia experimentació i discussió.

Mes abans de tot, precisa fixar els honoraris que devengaran aitals documents, que podrien ésser els que, per a les Corporacions de Madrid, assenyalen els vigents i arcaïcs aranzels oficials, augmentats en un cent per cent en relació a les necessitats actuals; o sien duescentes pessetes si ocupen una sola fulla, i vuitanta més per cada altre fulla que excedeixi. Honoraris que deurien ésser els màxims que podria aplicar cada metge en particular i els mínims per a la *Mutual*, a l'objecte d'evitar la repetició d'altres ruinosos competències de préus, reventant-les, que a res pràctic han conduït mai, com no sia a evidenciar l'especialitat d'uns competidors mancats d'experiència.

Altrement, les *subvencions*, com a elements generadors de rendes, no són pas tan insignificants que no mereixin ésser curosament cultivades, sinó que convé a la *Mutual* aprofitar-se'n, fent-ne constant requisita.

Certament que els metges, per nostre qualitat de catalans; per nostre cooperació al sosteniment de les cargues ciutadanes i per la finalitat que'ns mou, podriem sol·licitar-les amb probabilitats d'èxit dels Ajuntaments, Diputacions i demés Corporacions populars catalanes, pròdigues sempre en afavorir tota obra benèfica; però n'hi han d'altres que, per ésser carn de la nostra carn, crec hi són moralment més obligades.

El SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA i les seves Seccions comarcals, que tant volen i amparen a la *Mutual*; els *Col·legis de Metges* de l'encontrada, i les Acadèmies mèdiques d'aquesta terra, que de les quotes dels mutualistes es nodreixin i visquin, podrien destinar anyalment per a tal fi, una gran part dels superàvits dels seus respectius balanços, majorment perquè per quedar elles, saldat els gastos anyals, lliures de tota obligació i càrrega i sens el pés mort de cap classe passiva, poden prescindir d'una part dels diners sobrants, per tenir la seva existència assegurada o per la

protecció oficial, o per una exuberant i llarga vida que les posa a cobert de tot embat.

Igualment, els prínceps de la Medicina que, protegits per la seva intel·ligència i sort, guanyen els diners a cabassos i amassen fortunes que els deixen solucionat el problema de la seva existència, podrien subvencionar a la *Mutual*, per amprar als companys que menys afortunats i víctimes dels sarcasmes de la vida, són obligats a viure en constant equilibri, amargats sempre per un incert pervindre.

Els especialistes i operadors, que en gran part viuen dels malalts enviats pels mutualistes, farien obra bona si protegissin a la *Mutual*, en compensació i agraïment a dit concurs.

Les Corporacions oficials, Empreses i Companyies que contracten metge que, gratuïtament o per un sóu fixo, desempenyen tots els serveis mèdics inherents a dites Entitats, seria lloable subvencionessin a la *Mutual*, en compensació a lo beneficiades que resulten de contractar en glòbus els serveis mèdics.

Els metges que cobren de les predites Entitats, podrien socórrer a la *Mutual*, en compensació de l'exclusiva de treball i privilegi de sóu de que disfruten, desempenyant unes visites i serveis que podrien repartir-se entre els demés companys.

Altres persones hi ha també de bons sentiments, que sens dubte respondrien a la crida, però per a obtenir-ho, és precís que la *Mutual* busqui contacte amb tots ells, sens esperar que vinguin a ella, perquè la petició amb fins altruistes no és mai deshonrosa pel que la insta, enalteix sempre al que la formula i és quasi sempre atesa, i les molesties, qui deu soportar-les, és sempre el favoregut, mai el favoreixedor. De no fer-ho així, caldria que els mutualistes, per a no cansar-nos, esperessim sentats la pluja d'aquest *manà*, que sospito molt tardaria, perquè encara que descendents del poble d'*Israel*, no tenim a *Jehovà* que'ns el proporcioni.

Ja sé que existexen interessos creats que podran esdevenir rêmora de nostres aspiracions; però res hi fa. L'home, generalment, és bô, i ni tots són sords de conveniència, ni totes les butxaques estan tancades amb pany i clau.

Convé, doncs, fer la prova.

FRANCESC POUDEVIDA

AVIS

El Sindicat de Metges de Catalunya veuria amb compacència que tots els empleats amb caràcter més o menys tècnic, en clíniques, despatxos, dispensaris, etc., etc., tinguessin títol professional que garantisés llur solvència, per lo tant, recomana, als companys que exigeixin de llurs dependents el títol de practicant o comadrona, expedit per alguna Facultat de Medicina.

Fusió d'interessos, com a base de lleial companyonia

L'experiència m'ha demostrat que el mitjà sobirà per a obtenir l'acord entre els companys—i no pretenc que d'altre manera no sigui possible assolir-lo—és que d'aquest acord se'n percepí un avantatge immediat i palpable. Dit en altres mots: quan es tracta de repartir pessetes, tots ens entenem.

Hi hauria manera de fer això possible? Podrien repartir-se pessetes i amb aquestes arribar a l'harmonia per la qual sospirem?

Ningú no dubtarà; que d'existir aquest mitjà ens estalviàvem moltes paraules que, adreçades a predicar moralitat, companyonia, lleialtat i totes les idealitats més pures; resulten malhauradament de relativa poca eficàcia en aquests temps d'una ambició tan desmesurada i una moralitat tan acomodaticia. A més a més, tenint present, que no és la justícia la qui reparteix sovint els guanys entre els metges.

La competència lícita, feta noblement a base de les condicions i mèrits personals, fonament de l'estímul que tendeix a un perfeccionament constant, és la única que deuria existir i regular els guanys professionals; però confessem que, dintre allò que s'entén encara per mitjans lícits de competència, hi van compresos procediments que repugnen la justícia. I en molts casos, aquests mitjans (d'una manera conscient o inconscientment també) són la causa que no es respecti o sigui envejada la situació pròspera d'un company i això sigui el punt de partida d'una repressàlia, en certa manera defensiva, ja obertament desllial o immoral.

Els nomenaments deguts al favor o a la influència: els càrrecs adquirits per adulació al cacic o per pressions o amistats i una infinitat de maneres de conseguir sumes o ingressos que no són deguts a mereixements propis ni a l'esforç que el metge posa en complir el seu deure, no poden ser objecte del respecte del company.

No creuen amb mi els que em fan l'honor de llegir-me; que si fos possible suprimir aquesta causa de desunió i de recels, hauríem avançat un bon xic en aquest corriol tortuós i estret que mena a l'harmonia?

Doncs el camí em sembla ben fressat i la cosa de possible realització. Per més que em faig càrrec de les resistències que caldria vèncer. Crec que s'hauria de anar a la repartició equitativa de tots els guanys que no fossin obtinguts per la competència basada en els propis mereixements, o preferència apreciada directament pel client. Així doncs, tot el que fos un contracte d'assistència col·lectiva i no estés basada en aptituds especials o hagués sigut objecte de oposicions, deuria beneficiar a tots els metges concurrents a la localitat o rodalia.

Concretem un xic més i fixem-nos en el que passa a cada poble, a cada localitat. Els serveis mèdics en cada un d'ells consisteix: en l'assistència particular de

lliure elecció del client i a més en un servei adscrit a una titular i dins aquesta i amb emoluments a part, reconeixements de quintos, visita anomenada d'higiene, serveis de forense (si es cobren) inspecció escolar, etcètera. A més, en el poble hi ha per exemple un cos de carrabiners amb son metge; un habilitat de sanitat en alguns ports de mar i metges de les companyies d'accidents, de socors mutus i d'algunes explotacions carrileres, industrials o mineres que donen a l'obrer servei mèdic.

El com s'obtenen aquests càrrecs amb els guanys corresponents i les lluites que porten entre els companys, ho sap de sobres el lector; essent-ne el resultat un fort motiu de dissensions, d'enveges i de competències de tota mena. Que així com els avantatges que dona el talent superior o el ser més estudiós o treballador, acostuma a no ser motiu de cobejances; resulta en canvi revoltant i congria odi, l'aventatge deguts al favor, com tot lo injust!

Doncs bé; si els companys de cada localitat es sabessin posar en un moment donat d'acord i es repartissin aquells serveis i els ingressos que en resulten; no fóra un positiu avantatge per a tots? Sembla de moment que qui cedeix la major part, que avui per circumstàncies a ell favorables posseeix, ne surt sacrificat; mes no és així només que momentàniament, puix aquestes circumstàncies poden variar en un moment. Endemés participa d'allò que els altres tenen; assegura la suplència i suavitza extraordinàriament les relacions entre tots.

Jo crec fermament que s'hauria d'anar a establir en cada localitat, aquest fons comú dels guanys produïts per tot allò que no és objecte de la preferència directa del qui rep el servei mèdic.

Com deuria fer-se'n la repartició? En això pot haver-hi opinions, però en la major part dels serveis podria arribar-se a ço que estimo jo ideal, que és la recompensa proporcional al treball fet, sempre a lliure elecció del qui en beneficia. Si posem per cas l'assistència als accidentats durant el treball, el lesionat tindria dret a escollir el seu metge i al final del temps convingut (semestre, any,) cada metge cobraria els accidents que hauria assistit. El mateix podria fer-se amb l'assistència a les famílies pobres adscrites a la titular, Guàrdia Civil, Carrabiners, etc. Per als serveis en que això és impossible (reconeixements de quintos, tota classe de controls o inspeccions) s'hauria d'anar al repartiment de feina, conservant en el possible l'estructura actual, al menys aparentment, i repartint al prorrata els beneficis.

No vull pas precisar més els avantatges immediats que aquesta solució reportaria. Ho crec innecessari. Vull no obstant fer ressortir la facilitat enorme que donaria per a establir les sancions que tan necessàries són per a fer servir dret al company poc escrupulós i que fins avui no sabem trobar.

És evident que disposant d'un fons comú, la sanció econòmica—única eficaç—es faria automàticament reli-

rant una quantitat del total que com a part alíquota correspondria a l'incurs en manament; quantitat que es podria ingressar com a donatiu a la Mutual Mèdica.

Crec que el lector s'haurà fet càrrec del grandíssim interès del tema i de com la solució proposada pugnant per la fusió d'una part,—la qual és discutible en quant a licitud—dels ingressos mèdics, encaminaria la nostra classe vers un veritable agermanament.

Quatre mots em resten a dir dirigits en especial als qui creuran que això proposat es una utopia: una cosa impossible. Cal dir primer que són molts els llocs on

això es fa ja en part pel que fa referència a les titulars i el que aquestes ralles ha escrites es troba en una d'aquestes poblacions. Per altra banda, la reforma proposada podria i crec que deuria fer-se escalonadament; començant a implantar-la en les poblacions on les circumstàncies fossin més favorables i a sorgir dificultats, limitant l'acord als serveis més fàcils de repartir, obligant-se a no acceptar noves contractacions sense la base de fer-ne participar als altres companys.

Palamós, Juny, 1922.

JOSEP FIGA

SECCIÓ OFICIAL

Acta de l'escrutini general de les eleccions dels càrrecs vacants de Junta Directiva del 25 de Juny de 1922.

Presidint el Dr. Puig i Sais, actuant de Secretari el Dr. Busquet i amb assistència dels Drs. Girona i Bataller vocals de la Junta Directiva i dels Drs. Sebastià Barba, Delegat de la Secció de Barcelona en l'última Assemblea de Delegats, tingué lloc, de segona convocatòria, la sessió de la Junta d'Escrutini a dos quarts de una de la tarda del dia 2 de Juliol de 1922.

El Sr. Secretari dona compte dels vots rebuts, de varis socis, que no foren admesos per la Junta d'Escrutini, per no venir en forma reglamentaria; fei el requient d'aquests vots sumaren: de la Secció de Barcelona, 21 vots; de la d'Igualada, 1 vot; de la de Balaguer, 1 vot; de la de Solsona, 1 vot; de la de Manresa, 1 vot; de la de Gandesa, 1 vot, i de la de Lleida, 1 vot. Total de vots declarats nuls, 27.

Tot seguit es dona compte dels escrutinis rebuts de les Seccions Comarcals següents: Figueres, 54 vots; Cervera, 18 vots; Vich, 12 vots; Tarragona, 20 vots; Lleida, 20 vots; Manresa, 16 vots; Monblanch, 14 vots; Sant Feliu de Llobregat, 23 vots; Badalona, 10 vots; Camp del Vallés, 19 vots; Gandesa, 10 vots; Barcelona, 121 vots; Arenys, 11 vots; Berga, 12 vots; Sabadell, 19 vots; Vilafranca, 9 vots; Girona, 8 vots; La Bisbal, 17 vots; Olot, 5 vots; Ripollés, 8 vots; Santa Coloma, 7 vots; Borges, 7 vots; Reus, 36 vots; Tremp, 6 vots; Valls, 19 vots; Vendrell, 19 vots. Total general de vots, 500.

Obtingueren vots els Drs. següents:

Puig i Sais	President	500 vots
Moll i Ginfrer	Vice-Secretari	500 »
Vilanova i Massanet	Tresorer	500 »
Vila i Abadal	Arxiver	499 »
Pla i Armengol	Vocal II	500 »
Bataller	Vocal IV	480 »
Mestre i Puig	Vocal VI	499 »
Comes Vilapriño	Vocal IV	20 »
»	» VI	1 »

Tenint en compte de que els socis inscrits en el Sindicat de Metges de Catalunya són en nombre de 1.425, segons dades de Secretaria, i el que disposa l'article 12 de l'Estatut, els individus elegits han de reunir les $\frac{2}{3}$ parts dels sufragis emesos en l'elecció i aquesta té de sumar al menys un terç dels individus del Sindicat o sia 474, la Junta d'Escrutini acorda per unanimitat declarar vàlida l'elecció.

El Secretari de la Junta d'Escrutini

Extracte de les sessions

N.º 101.—1 Juny 1922.

Presidint el Dr. Puig i Sais, actuant de Secretari el Dr. Busquet, amb l'assistència dels anotats al marge (Proubasta, Vila, Wennberg, Sicart, Bataller i Mestre) es celebrà sessió de segona convocatòria per la Junta D. a les 22 i mitja del dia 1.º de Juny de 1922.

Llegida l'acta de la sessió anterior és aprovada, després d'unes manifestacions fetes a la mateixa pel Dr. Proubasta.

La Junta passa a ocupar-se, novament, de la qüestió de Marsà, acordant-se que: Per ésser considerat el metge contractat pel Sindicat Vincola com a metge del poble de Marsà, el Sindicat de Metges exigeix les següents condicions: 1.ª Tots els veïns del poble de Marsà poden inscriure's a l'igualatori, bé dirigint-se al president del Sindicat, bé particularment al metge. 2.ª Per a tots regiran les mateixes condicions d'igualta per al compliment de les quals veïllarà el SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA.

Per secretaria es donaren compte dels oferiments fets pel Dr. Canales a fi de posar a la disposició del Sindicat la seva influència personal prop dels companys de Tortosa acceptant-se per la J. D. i fer totes les gestions necessàries per a reorganitzar la S. C. de dit partit judicial.

La J. D. encarregà al Dr. Sicart que estudiés la ma-

nera de portar a cap l'organització i funcionament d'una oficina d'informació on es recullin dades referent a tot el que interessa i té relació directa amb l'exercici i actuació mèdico-social de la professió, etc., etc.

El Dr. Proubasta parlà de la necessitat de posar-se en relació amb tots els Sindicats de Metges i organitzacions parelles d'arreu d'Europa, acordant-se així per la J. D.

Es celebrà un canvi d'impressions amb la J. de la Secció de Barcelona assistint en nom de la mateixa els Drs. Presta, Abelló i Parrizas, sobre les pròximes eleccions per a la renovació dels càrrecs de la J. D. que conforme amb ço que prescriuen els Estatuts, han de renovar-se; aquests càrrecs són: els de President, Vice-secretari, Tresorer, Arxiver, Vocals II, IV i VI.

Tenint en compte lo manifestat pels Delegats que assistiren a l'Assemblea celebrada els dies 27 i 28 del prop passat mes de Maig, a més dels raonaments dels Drs. Proubasta, Presta, Abelló i altres, s'acordà anar a la reelecció dels companys que cessen, acordant-se fixar les eleccions, en les respectives Seccions Comarcals, per al dia 25 de Juny i que l'escrutini general tingui lloc el dia 2 de Juliol, a les 12, atenant-se en un tot al que disposen l'Estatut i reglament general del Sindicat.

Considerant la impossibilitat amb què es troba l'amic i company Miquel Cabeza per al compliment del càrrec de Vice-secretari per al qual fou elegit l'any passat, els reunits acordaren proposar, per a dit càrrec, al Dr. Josep Moll i Ginferrer; quedant constituïda la candidatura de la següent manera: President, Puig i Sais; Vice-secretari, Moll i Ginferrer; Tresorer, Vilanova i Massanet; Arxiver, Vila i Abadal; Vocal II, Plà i Armengol; Vocal IV, Bataller i Soldevila; Vocal VI, Mestre i Puig.

No havent-hi altres assumptes a tractar la sessió fou closa a la una de la matinada.

N.º 102. 8 Juny 1922.

Presidint el Dr. Puig i Sais, actuant de Secretari el Dr. Busquet, amb assistència dels anotats al marge (Proubasta, Vilanova, Vila i Sicart) es reuní la J. D. celebrant sessió de 2.ª convocatòria a dos quarts de 25 del dia 8 de Juny de 1922.

Llegida l'acta de la sessió anterior és aprovada. Donant-se compte per Secretaria de la correspondència rebuda.

S'acorda que els Drs. Busquet i Mestre assisteixin, en nom del Sindicat, a la reunió d'entitats mèdiques convocades per l'Ateneu Enciclopèdic Popular, a fi de procedir al nomenament de la ponència de l'organització de l'Assemblea Mèdica que ha d'estudiar els diferents problemes sanitaris de Barcelona.

Després de les explicacions donades pel Dr. Sicart, referents a la petició que fa el Cos Facultatiu de Mutual Salus s'acorda: dirigir-se a la Mancomunitat de Catalunya posant-li de manifest la necessitat que en el Con-

sell Administratiu de l'Institut Català de Socorsos Mutus, que té en projecte, hi figurin representants d'Entitats Mèdiques, per considerar al metge element indispensable, sota el punt de mira tècnic sanitari.

Referent a l'ofici que l'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya envià, per a que demanessin a la Junta d'Administració de l'Hospital de la Sta. Creu, que la vacant del Dr. Esquerdo (Pere), es proveís per oposició lliure, s'acordà: que el criteri del Sindicat és que tots els càrrecs que hagin d'ésser des-empenyats per metges ho siguin per concurs-oposició, lliures, on es posin de manifest els mèrits de cada concursant, mitjançant: un exercici oral, un treball escrit sobre un punt científic determinat i un exercici pràctic, ultra tots els mèrits o treballs personals que pugui aportar.

Els Drs. Puig i Sicart assabenten a la J. D. del seu comès a Tossa on anaren, en nom de la Directiva, per arranjar la qüestió pendent entre els Drs. Oms, Melé i Escat, portant bones impressions. S'aprova la minuta de les despeses fetes amb tal motiu, que són de 131'80 pessetes, segons nota que acompanyen. S'aprova el conveni fet pel Secretari i la casa Barcino, referent a la impressió de faixes i repartició del BUTLLETÍ.

No havent-hi altres assumptes a tractar, la sessió fou closa a la una de la matinada.

N.º 103.—14 Juny 1922.

Presidint el Dr. Puig i Sais, actuant de Secretari el Dr. Busquet, amb assistència dels anotats al marge (Dr. Plà i Sicart), es reuní la J. D. celebrant sessió de segona convocatòria a tres quarts d'onze de la vesprada del dia 14 de Juny de 1922.

Llegida l'acta de la sessió anterior, és aprovada. Per Secretaria es dona compte de la correspondència rebuda.

El Dr. Busquet assabenta a la Junta d'un projecte de reorganització de la plantilla del personal d'oficines i després de canviades impressions, s'acorda quedar sobre la taula, per a la sessió pròxima, a fi d'assabentar-ne als altres companys de Junta absents.

No havent-hi altres assumptes a tractar, la sessió fou closa a dos quarts d'una de la matinada.

AVIS

Havent-se enviat per correu un exemplar de l'Estatut, Reglament General i Reglament de la Mutual Mèdica a tots els companys sindicats, es prega als que no l'hagin rebut, ens ne facin saber lo més prompte possible.

N.º 23.—26 de Maig de 1922.

S'obre la Sessió a les 22'30, presidint el Dr. Sicart i actuant de Secretari el Dr. Taxonera, amb assistència dels anotats al marge (Poudevida, Rosell, Farrerons, Bremon i Birba). Excusa l'assistència el Dr. Rius.

S'aprova l'acta de la Sessió anterior.

El Dr. Birba llegeix un estudi fet sobre l'augment de quotes de Compensació, intervenint en la discussió els companys Sicart i Taxonera, prenent-se l'acord de: en el successiu, augmentar aquestes quotes, bé que demanant abans autorització a l'Assemblea General i augmentar un cinc per cent per aquells que paguen la quota a plaços.

S'acorda augmentar el sou de l'Oficial de Tresoreria, Sr. Guitart, en cinquanta pessetes mensuals.

I no havent-hi altres assumptes a tractar, s'aixeca la Sessió a les 24.

N.º 24.—20 de Maig de 1922.

JUNTA GENERAL

Presidint el Dr. Sicart, actuant de Secretari el Doctor Taxonera, s'obre la Sessió a les 12, amb assistència dels Delegats que constitueixen l'Assemblea del SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA, i del Consell de la *Mutual Mèdica*.

Es llegeix l'acta de la Sessió anterior, que és aprovada.

Es dona compte de tots els tràmits per què ha passat la constitució de la *Mutual* fins arribar al dia d'avui, que, amb joia, podem dir que l'èxit assolit traspassa les nostres il·lusions, ja que a la darrera Assemblea no teníem encara el nombre de socis per a poder funcionar ni un sol Grup i avui estan ja constituïts el primer d'Invalidesa amb 511 socis, el segon amb 254 i el primer de Vida amb 280.

S'aprova la gestió del Consell i se li concedeix un vot de gràcies.

Es llegeix l'estat de comptes de 1921, que és aprovat.

S'acorda demanar al SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA que condoni el pagament de tots els deutes fins el dia d'avui.

S'autoritza al Consell per augmentar la quota de Compensació segons reglament.

Es proposa demanar al SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA un tant per cent fixo dels ingressos extraordinaris, prenent part en la discussió els Delegats Pla, Arola, Mercader, Mestre, Llambés, Birba, Rosell, Vilar, Sicart i Taxonera, aprovant-se aquesta proposició.

En Taxonera presenta una moció demanant que les 10.000 pessetes de socorsos de Vida puguin, a petició del soci, ésser percebudes pels seus beneficiaris totes juntes i no en porcions de cent pessetes mensuals, acordant-se estudiar la conveniència o no d'aquesta modificació de reglament.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la Sessió a les tretze.

N.º 25. 22 de Juny de 1922.

S'obre la Sessió de segona convocatòria a les 22'30 sots la Presidència del Sr. Sicart i amb assistència dels Drs. Poudevida, Rius, Rosell, Farrerons, Bremon, Birba i Secretari Taxonera.

Fou llegida i aprovada l'acta anterior de Consell i llegida la de la Junta General.

S'aprova l'estat de comptes i el balanç del mes de Maig.

Atès que la proporció de vells que sol·liciten ingressar és molt més alta de la que correspon al promig dels metges sindicats, s'acorda augmentar la quota de Compensació, en certa proporció a l'edat, fent ús dels preceptes reglamentaris i de l'autorització acordada per la Junta General.

Votà en contra el Dr. Rosell.

S'acorda que dit augment sigui en aquesta forma: Invalidesa, I Grup, quota simple.

Id. II » i Grup I Vida; fins als quaranta cinc anys, quota simple; de quaranta sis a seixanta, doble; de seixanta un en davant, triple. Els actuals socis del Grup I d'Invalidesa, que són els compresos fins el nombre 511 inclusiu, que sol·licitin passar al II o III Grup d'Invalidesa abans del primer d'Octubre pròxim, si són admesos, pagaran quota de Compensació simple en tota edat. El mateix principi s'aplica als socis del Grup I de Vida, que són els compresos fins el nombre 280, que dintre del mateix període sol·licitin formar part del Grup II de Vida.

Aquest acord fou pres també amb el vot en contra del Dr. Rosell.

Fou donada per conclosa l'enquesta sobre els invàlids, vídues i òrfens existents a Catalunya, acordant-se oficialment l'agraïment a les Entitats que hi han col·laborat.

Queda pendent d'atorgació o denegació el subsidi d'Invalidesa sol·licitat per En Joaquim Ramis i Amigós, delegant en la Presidència la pràctica de recollida de dades suficients, per a procedir en justícia.

Es nomenà a En Ferran Rosell representant de la *Mutual Mèdica* per a la Ponència d'Atur Forçós del SINDICAT.

Socis admesos:

Invalidesa I Grup	n.º 512 al 539	} Dels registres corresponents
» II »	» 255 » 295	
Vida I »	» 281 » 293	

Socis pendents d'informe:

Marian Sanjoan: Vida I Grup.

Sol·licitants rebutxats:

Miquel Cabeza Samsó: Vida I Grup (unanimitat).

Francesc Lluís de Gassol: Vida I Grup (sis contra dos).

Exclusions:

Invalidesa I Grup-90-Angel M.ª Ruiz Morena. 4, defunció.

S'acorda un vot de gràcies al Dr. Torres Carreras per la donació a la Mutual de un crèdit contra el moros, crèdit que's passa a informe del advocat.

S'acorda pagar 64 pesetes a l'impremta Badia.

En compliment de l'acord de 21 d'Abril últim, referent al socors de Vida d'en Emili Briansó Planas, tenint a la vista la documentació pertinent, fou nomenada beneficiària la vidua, Na Maria Salvadó Savall.

No havent-hi més assumptes a tractar, la Sessió fou closa a la una de la matinada.

CÁLCUL DE LES QUOTES MENSUALS corresponents al mes de Juliol de 1922

GRUP	SUMA A CONSIDERAR		ABONAT DEL FONS		LIQUID A REPARTIR	SOCIS EXISTENTS	DERRAMA RESULTANT		QUOTA FIXA	QUOTA MENSUAL		SOBRANT	
	Sobrant anterior	Socorsos pagats	Compensació	Mixte			Matemàtica	Plus		Resultant	A cobrar	Individual	Collectiu
	Pts.	Pts.	Pts.	Pts.	Pts.		Pts.	Pts.	Pts.	Pts.	Pts.	Pts.	Pts.
I Inv.	—	355	—	—	355	555	0'65	0'02	1	1'65	1'65	—	—
II »	—	—	—	—	—	295	—	—	1	1'—	1'—	—	—
III »	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
IV »	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
V »	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I Vida	—	—	—	—	—	292	—	—	1	1'—	1'—	—	—
II »	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
III »	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
IV »	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
V »	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

VIDA

Quota mensual de cada grup

 INVALIDESA
Quota mensual de cada grup

			1'—	—	—	—	—
			I	II	III	IV	V
			1'—	—	—	—	—
1'65	I	1'65	2'65		—	—	—
1'—	II	1'—	3'65	—	—	—	—
—	III	—	—	—	—	—	—
	IV	—	—	—	—	—	—
—	V	—	—	—	—	—	—

combina ions d'invalidesa i Vida.

Quotes mensuals corresponents a les diverses

 L'import del
REBUT MENSUAL

està en l'

ENCREUAMENT

 de la ratlla horitzontal
coresponent al grup d'

INVALIDESA

 amb la ratlla vertical
coresponent al grup de

VIDA

 Moviment de Caixa de la Mutual Mèdica
en el mes de Maig de 1922

ENTRADES

Existència del mes anterior.	470'60
Per quotes fons Garantia I Invalidesa.	548
» » » » II »	560
» » » » III »	204
» » » » IV »	36
» » » » V »	36
» » » Compensació.	1.665
» derrama I Invalidesa	261'71
» quotes fons Garantia I Vida	1.020
» » » » II »	780
» » » » III »	120
» » » » IV »	60
» » » » V »	60
» » » Compensació	5.278'50
» derrama I Vida	3.220
Per quotes fixes	1571
Al Sobrant de derrames	25'54
Fons Donatiu de la Casa Wassermann	60
Mixte Donatiu de l'Hotel España.	3'15 1.457'69
	<u>15.377'50</u>

SORTIDES

Pagat al Dr. Cabeza, per subsidi d'Inval.	150
Ingressat a la Caixa de Pensions i Estalvis	14 298'05
Pagat al personal	175
» a varis recaudadors.	99'50
A la Vidua Subirats, segons subscripció	
lliure oberta entre metges	100
Per correspondència rebuda	2
A la impremta Badia, per material imprès	272
	<u>15.096'35</u>
Existència en la Caixa Social.	281'15

15.377'50

Balanç de la Mutual Mèdica en 31 Maig 1922

ACTIU		PASSIU	
Existència en la Caixa Social.	281'15	Fons de Garantia I Inv.	5.887'92
Dipositat a la Caixa de P. i d'E.	24.174'89	» » II »	5.556
Títols dipositats en el Banc d'Espanya	54.957'50	» » III »	648
Quotes de Compensació a plaços i rebuts en curs de cobrament	3.554'77	» » IV »	96
		» » V »	96
		» Compensació d'Inv.	10.175'58
		» de Garantia I Vida	10.920
		» » II »	3.840
		» » III »	240
		» » IV »	60
		» » V »	60
		» Compensació de Vida.	25.551'01
		Deute al Sindicat de Metges de Catalunya	1.200
		Petits comptes pendents de pago	64
		Fons Mixte	2.975'80
	62.948'51		62.948'51

Moviment de Socis

Admissions

Grup I d'Invalidesa

512	Ruiz Vicent, Lluís
513	Ventura Riera, Joan
514	Ferrer Valls, Josep M. ^a
515	Figueroa Autran, Adolf
516	Elías Armenter, Lluís
517	Soler Fabregat, Francesc
518	Masachs Roura, Camil
519	Espiell Cortada, Francesc
520	Pinós Marsell, Angel
521	Morales Arcas, Félix
522	Puig Solé, Manel
523	Cañones Quesada, Ferran
524	Viñas Triadó, Ramón
525	Torrents Castelltort, Joan
526	Busquets Puig, Domenec
527	Galindo Gonzalez, Angel
528	Roig Miquel, Josep
529	Buxó Izaguirre, Polió
530	Montull Borràs, Ramón
531	Canales Benito, Rafel
532	Assens Pedrola, Vicens
533	Oliver Durand, Joan
534	Bernet Roig, Lluís
535	Arola Sala, Josep

Grup II d'Invalidesa

536	Bonnin Piña, Enric
537	Sanjoan Sanjoan, Marian
538	Badó Cortés, Josnp
539	Vila Cuñer, Hermenegild
255	Vila Cuñer, Hermenegild
256	Olivé Capdevila, Lluís
257	Gras Rebull, Francesc
258	Grau Rebascall, Josep
259	Ballvé Aguiló, Josep
260	Frias Roig, Alexandre
261	Roig Miquel, Josep
262	Escoda Arbolí, Agustí
263	Duarte Ruano, Salustià
264	Pujol Valls, Jaume
265	Wennberg Alcobé, Joan A.
266	Masachs Roura, Camil
267	Espiell Cortada, Francesc
268	Elías Armenter, Lluís
269	Soler Fabregat, Francesc
270	Ventura Riera, Joan
271	Rodó Civit, Llorenç
272	Pinós Marsell, Angel
273	Ferrer Valls, Josep M. ^a
274	Morales Arcas, Félix
275	Roselló Parleris, Germà
276	Figa Oliu, Josep
277	Cañones de Quesada, Ferran
278	Viñas Triadó, Ramon
279	Torrents Castelltort, Joan

280	Galindo González, Angel
281	Aixalà Mestre, Josep
282	Llauradó Muntané, Francesc
283	Martí Boix, Damià
284	Frias Roig, Eugeni
285	Sugrañes Martí, Francesc
286	Mercader Rigualt, Angel
287	Bernet Roig, Lluís
288	Buxó Izaguirre, Polió
289	Montull Borràs, Ramón
290	Canales Benito, Rafel
291	March Torres, Lluís de
292	Assens Pedrola, Vicens
293	Aguilar Lanau, Lluís
294	Olivé Capdevila, Joan
295	Viala Rubio, Ramón

Grup I de Vida

281	Escoda Arbolí, Agustí
282	Pallàs Cucó, Salustià
283	Oliver Durand, Joan
284	Assens Pedrola, Vicens
285	Bernet Roig, Lluís
286	Montull Borràs, Ramón
287	Busquets Puig, Domenec
288	Soler Fabregat, Francesc
289	Elías Armenter, Lluís
290	Ferrer Valls, Josep M. ^a
291	Ventura Riera, Joan
292	Aguilar Lanau, Lluís
293	Bonnin Piña, Enric

Donatius per a la Caixa de la "Mutual Mèdica"

De la casa Wassermann (subscripció mensual)	60 pessetes
Balneari de la Mercé, Figueres (Girona), id., id.	25 „
De les Pastilles de Yoghurt, BYT, id., id.	100 „